

Zaaknummer: **CBHO 2022/018**

Rechter(s): mrs. Borman, Streefkerk en De Moor-van Vugt

Datum uitspraak: 19 mei 2022

Partijen: appellant en CBE Hogeschool Rotterdam

Trefwoorden: bronvermelding
didactisch hulpmiddel
evenredigheidstoets
fraudemaatregel
herstelmaatregel
intentie
kennen en kunnen
legaliteitsbeginsel
ongeldig verklaring
plagiaat
punitieve sanctie
uitsluiting
(voorwaardelijk) opzet

Artikelen: WHW: artikel 7.12b, tweede lid
OER: artikel 9.6
Reglement tentaminering en examinering: artikel 11.10
Reglement tentaminering en examinering: artikel 11.12

Uitspraak: gegrond

Hoofdoverwegingen: 2.5.1. Het College stelt vast dat de WHW geen definitie geeft van het begrip "fraude" en geen verwijzing bevat naar strafrechtelijke of civielrechtelijke bepalingen voor de uitleg van dit begrip. Omdat het instellingsbestuur van de hogeschool belast is met de uitvoering van de desbetreffende regeling in de WHW, was het bevoegd dit begrip nader uit te werken in lagere regelgeving. De hogeschool heeft "fraude" in artikel 11.10, eerste lid, van de Hogeschoolgids gedefinieerd als "elke handelen, nalaten, pogen, aanzetten tot of toelaten van gedrag dat het op de juiste wijze vormen van een correct en eerlijk oordeel over iemands kennis, inzicht, vaardigheden, of (beroeps)houding, geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt". Deze definitie is gangbaar in onderwijs- en examenregelingen van onderwijsinstellingen. Het College heeft zich reeds eerder gebogen over deze definitie en geoordeeld dat de definitie op zichzelf beschouwd binnen de grenzen van een redelijke wetsuitleg blijft (zie zaaknummer CBHO 2016/234; www.cbho.nl). Het College ziet in wat appelland heeft aangevoerd geen aanleiding om hiervan terug te komen. Door de nadere invulling van het begrip "fraude" in de Hogeschoolgids is volgens het College voldaan aan het legaliteitsbeginsel. Deze beroepsgrond faalt.

2.5.2. Tussen partijen is niet in geschil dat in de eerste bijlage van het werkstuk (Formulier Opdrachten Fictie Speeddate) een vragenlijst is opgenomen die is ontleend aan bestaand lesmateriaal, en dat daarbij geen bron is vermeld. Deze bijlage hoort bij les 4 van de door appelland ontworpen lessenreeks (Formatieve toetsing) en daar is verwezen naar de bijlage voor een beoordelingsmodel met bijbehorende vragen dat door leerlingen moet worden gebruikt. Ook in desbetreffende tekst in les 4 ontbreekt een bronvermelding, wat door appelland evenmin wordt betwist. Ook de uitkomsten van de plagiaatscanner staan als zodanig niet ter discussie tussen partijen. Het is het College duidelijk geworden dat een correcte bronvermelding van belang is voor de beoordeling van het kennen en kunnen van appelland. Een student mocht de vragenlijst voor de lessenreeks zelf ontwerpen of overnemen uit bestaand materiaal. Voor een eigen ontwerp konden extra punten worden toegekend, wat kon leiden tot een hogere beoordeling van het werkstuk. Bij de beoordeling van het werkstuk moest voor de examinator dus

helder zijn welke onderdelen in een lessenreeks zelf waren ontworpen en welke waren overgenomen uit bestaand materiaal. Om die reden was correcte bronvermelding van belang. Gelet op het vorenstaande komt het College tot de conclusie dat terecht is geoordeeld dat het ontbreken van bronvermelding moet worden aangemerkt als plagiaat in de zin van artikel 11.10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Hogeschoolgids. Dat van de zijde van appellant geen sprake was van (voorwaardelijk) opzet, maakt dit niet anders. Het College heeft eerder geoordeeld (zie bijvoorbeeld zaaknummer CBHO2015/247.5; www.cbho.nl) dat de vraag of sprake is geweest van fraude, dient te worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven en dat de intenties van de betrokken student niet van belang zijn. Het College ziet geen aanleiding om van dit standpunt terug te komen. De stelling van appellant dat in lijn met de APA is gehandeld, volgt het College niet. In de APA staat dat het binnen de APA-verwijsstijl verplicht is op twee plekken in een verslag of rapport te verwijzen: in de tekst en de literatuurlijst. Naar het oordeel van het College valt ook de bij een les behorende bijlage onder het begrip "tekst". Daarnaast merkt het College op dat ook in de tekst van les 4 van de lessenreeks ten onrechte een bronvermelding ontbreekt. Deze beroepsgrond faalt.

2.5.3. Door het gepleegde plagiaat kon het werkstuk van appellant niet worden beoordeeld. Daarom is de opgelegde herstelmaatregel in de vorm van het ongeldig verklaren van het desbetreffende tentamen een passende maatregel. Appellant is daarnaast een sanctiemaatregel opgelegd in de vorm van uitsluiting van het eerste kans tentamen voor het vak Visie op schrijverschap. Naar het oordeel van het College is sprake van een overtreding van geringe ernst. Het gepleegde plagiaat heeft betrekking op slechts een onderdeel van het werkstuk; appellant heeft in de lessenreeks een didactisch hulpmiddel gebruikt zonder te vermelden dat het geen eigen ontwerp was. Appellant heeft dit erkend. Verder acht het College aannemelijk dat appellant niet opzettelijk heeft gehandeld. Op de zitting van het College heeft het CBE toegelicht dat het plagiaat appellant met name zwaarder verweten wordt nu hij vierdejaarsstudent is en daarom op de hoogte is dan wel zou moeten zijn van de regels inzake bronvermelding. Hoewel in de beslissing van 15 december 2021 niet tot uitdrukking komt dat het CBE dit element bij zijn afwegingen heeft betrokken, betreft het College dit wel bij zijn evenredigheidstoets. Het College is van oordeel dat in dit geval toch geen aanleiding bestond om appellant – naast de herstelmaatregel – voormelde sanctiemaatregel op te leggen. Daarbij weegt het College mee dat de overtreding op zichzelf van geringe ernst is. Dat appellant als ouderejaars goed op de hoogte had moeten zijn van de regels rond bronvermelding, maakt in dit geval niet dat de overtreding hem zwaarder zou moeten worden aangerekend. De examencommissie had naar het oordeel van het College ook kunnen volstaan met een berisping als bedoeld in artikel 11.12, tweede lid, aanhef en onder a, van het Reglement zoals opgenomen in de Hogeschoolgids. De beroepsgrond slaagt. De sanctiemaatregel moet dan ook worden vernietigd. Het College ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van de sanctie in stand te laten. Het CBE heeft er namelijk terecht rekening mee gehouden dat de sanctiemaatregel in de praktijk nauwelijks nadelige gevolgen voor appellant heeft omdat hij al een positief resultaat voor het vak had behaald en de sanctie er feitelijk op neerkomt dat het resultaat later in het registratiesysteem wordt ingevoerd. Daarmee is appellant niet onevenredig zwaar gesanctioneerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 13 september 2021 heeft de examencommissie van het Instituut voor Lerarenopleidingen (hierna: de examencommissie) appelland een fraudemaatregel opgelegd.

Bij beslissing van 15 december 2021 heeft het CBE het daartegen door appelland ingestelde administratieve beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep bij het College ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Appelland heeft een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak op een zitting behandeld op 13 april 2022, waar appelland, bijgestaan door mr. D. Vermaat, advocaat te Barendrecht, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. L. Markesteijn, zijn verschenen. Tevens zijn namens de examencommissie verschenen mr. J.A. Stenfert Kroese en R. El Himer.

2. Overwegingen

Wettelijk kader

2.1. Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) kan de examencommissie, indien de student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden, bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.

Ingevolge artikel 9.6, eerste lid, van de OER, zoals opgenomen in de Hogeschoolgids, editie augustus 2020, Instituut voor Lerarenopleidingen, van de hogeschool (hierna: de Hogeschoolgids) kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen een of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het College van Bestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

Ingevolge artikel 11.10, eerste lid, van het Reglement tentaminering en examinering, zoals opgenomen in de Hogeschoolgids wordt onder fraude verstaan het bewust of onbewust handelen, nalaten, pogen of aanzetten tot gedrag, dat het op juiste wijze vormen van een correct en eerlijk oordeel over iemands kennis, inzicht en vaardigheden of (beroeps)houding), geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt.

In het tweede lid is bepaald dat plagiaat een verschijningsvorm van fraude is. Ingevolge subonderdeel a wordt onder plagiaat in ieder geval verstaan: het gebruik maken dan wel overnemen van andermans

teksten, gegevens ideeën, beeldmateriaal, prototypen en dergelijke, zonder volledige en correcte bronvermelding.

Ingevolge artikel 11.12, tweede lid, aanhef en onder a tot en met e, van de Hogeschoolgids wordt plagiaat door de examencommissie als volgt bestraft:

- a. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 11.10, tweede lid, indien bepaalde gedeeltes uit bestaande teksten zijn overgenomen maar de student nog wel eigen onderzoek heeft verricht, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk, een berisping en mogelijk uitsluiting van deelneming aan (een) met naam genoemd(e) tentamen(s) voor minimaal één (1) studiepunten en maximaal vijftien (15) studiepunten.
- b. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 11.10, tweede lid, waarbij het hele werkstuk dan wel aanzienlijke delen daarvan, inclusief het als eigen werk gepresenteerde onderzoek, afkomstig is van bestaand materiaal en elders gepubliceerd onderzoek dan wel literatuur, volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde werkstuk, een berisping en volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing van de opleiding voor een periode van zes (6) maanden.
- c. Indien het werkstuk betrekking heeft op een afstudeerwerk worden de begeleidingswerkzaamheden van de afstudeerbegeleider, alsmede het inlevermoment voor de duur van deze periode opgeschort.
- d. In geval van recidive volgt altijd een hogere sanctie.
- e. Bij ernstige plagiaat en/of herhaalde plagiaat kan het College van Bestuur, op voorstel van de examencommissie, de inschrijving voor de opleiding definitief beëindigen.

Beslissing van de examencommissie

2.2. Appellant volgt de lerarenopleiding Nederlands aan de hogeschool. In dat kader heeft hij voor het vak "Vakdidactiek 3.1" (hierna: het vak Vakdidactiek) een werkstuk ingeleverd. Op 13 juli 2021 heeft de vakdocent appellant meegedeeld dat bij het door hem ingeleverde werkstuk vermoedelijk plagiaat is geconstateerd, dat het nakijken van het dossier is opgeschort en dat de zaak ter beoordeling is voorgelegd aan de examencommissie.

2.3. Bij beslissing van 13 september 2021 heeft de examencommissie het werkstuk van appellant in verband met plagiaat ongeldig verklaard en hem uitgesloten van het eerste kans tentamen van het vak "NEDL3A02X Fictie 3: Visie op schrijverschap (+ Taalcursus 3) (KG)" (hierna: het vak Visie op schrijverschap). Het gepleegde plagiaat bestaat volgens de examencommissie uit het ontbreken van bronvermelding bij de bijlage "opdrachtenformulier fictiespeeddates" van het werkstuk.

2.3.1. In de administratieve beroepsprocedure heeft de examencommissie haar standpunt als volgt nader toegelicht. De opdracht bestond uit het ontwerpen van een lessenreeks. In de beschrijving van de lessenreeks is opgenomen dat leerlingen per tweetal hun bevindingen zouden gaan bespreken. De vragen die bij deze bespreking hoorden, kwamen overeen met bestaand lesmateriaal, wat de examiner opviel. Vervolgens gaf de plagiatscanner bij de bijlage "opdrachtenformulier fictiespeeddates" aan dat dit uit een andere bron was overgenomen. Ter motivering van de zwaarte van de sanctie heeft de examencommissie toegelicht dat de inhoud van de bijlage essentieel is voor het antwoord op de vraag of de lessenreeks (geheel) door de student zelf is bedacht of niet. Daarom is ook (het ontbreken van) de bronvermelding van essentieel belang. Om die reden is niet alleen de opdracht ongeldig verklaard, maar is ook een aanvullende sanctie opgelegd in de vorm van uitsluiting van deelname aan een tentamengelegenheid. In dat kader heeft de examencommissie verder uiteengezet dat appellant het tentamen waarvoor hij is uitgesloten, al heeft afgelegd en behaald, maar dat het resultaat niet kon worden ingevoerd omdat appellant destijds niet stond ingeschreven. Het gevolg van de opgelegde sanctie is dus enkel dat dit resultaat later, wanneer appellant zich mag inschrijven voor de tweede tentamengelegenheid, wordt ingevoerd in Osiris. Appellant hoeft dus geen activiteiten meer te verrichten voor het vak Visie op schrijverschap, anders dan zich in te schrijven, aldus de examencommissie.

Beslissing van het CBE

2.4. Het CBE heeft geoordeeld dat de examencommissie een zorgvuldige procedure heeft gevolgd en in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen. Daartoe heeft het CBE het volgende overwogen.

De grond van appellant dat de definitie van fraude in artikel 11.10 van de Hogeschoolgids onverbindend moet worden verklaard wegens strijd met hoger recht, slaagt niet. De hogeschool hanteert een gangbare definitie waarbij geen sprake is van (bijvoorbeeld) een delict in strafrechtelijke zin of een onrechtmatige daad. Het gaat hier om fraude in wetenschappelijke en onderwijskundige zin. Verder dient de gedraging van appellant als fraude te worden gekwalificeerd. Appellant heeft werk van een externe bron overgenomen zonder enige bronvermelding. Daarmee is sprake van plagiaat zoals beschreven in artikel 11.10, tweede lid, van de Hogeschoolgids. Dat appellant daartoe niet de intentie had, doet hier niet aan af. De stelling van appellant dat zijn “kennen en kunnen” desondanks had kunnen worden beoordeeld, volgt het CBE niet. De betreffende bijlage vormt een essentieel onderdeel van de totale lessenreeks. Daarnaast wordt de indruk gewekt dat de bijlage door appellant zelf is opgesteld, omdat hij in zijn opdracht over deze werkvorm schrijft als onderdeel van zijn lessenreeks, zonder daarbij te benoemen dat hiervoor een bron is geraadpleegd. Dat het hier een bronvermelding in een bijlage betreft, maakt in dit geval dan ook niet dat het kennen en kunnen van appellant ook zonder deze bijlage beoordeeld had kunnen worden. Door geen bron te vermelden bij de bijlage dan wel bij de verwijzing naar het desbetreffende onderdeel in de les, wordt de indruk gewekt dat die bijlage door appellant zelf is opgesteld. De opgelegde maatregel is verder proportioneel. Het ongeldig verklaren van het desbetreffende tentamen, is een herstelmaatregel. Nu sprake is van plagiaat, kan het tentamen niet worden beoordeeld en is de opgelegde herstelmaatregel niet onbegrijpelijk. De daarnaast opgelegde sanctie maatregel in de vorm van uitsluiting van onderwijs, is niet dusdanig zwaar dat sprake is van een disproportionele sanctie. Bovendien is op de zitting door de examencommissie toegelicht dat deze punitieve sanctie nauwelijks nadelige gevolgen heeft voor appellant nu zijn positief behaalde resultaat slechts later wordt ingevoerd in Osiris. Dat appellant ten gevolge van de opgelegde herstelmaatregel mogelijk nadelige gevolgen ervaart, maakt dit niet anders. Het eventueel niet kunnen starten met het afstuderen in februari 2022, is een rechtstreeks gevolg van het gepleegde plagiaat en is derhalve te wijten aan het handelen van appellant zelf, aldus het CBE.

Beroepsgronden van appellant

2.5. Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing van het CBE. Hij voert in dit verband het volgende aan. Ten onrechte wordt ervan uitgegaan dat artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW bepaalt dat indien een student iets verzuimt, zoals hier het in de bijlage vermelden van een bron, dit als fraude in de zin van die bepaling moet worden aangemerkt. Artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW biedt de hogeschool geen ruimte om het begrip fraude zelf te definiëren of ruimer in te vullen, wat de hogeschool heeft gedaan. Zodoende hanteert de hogeschool – gelet op het legaliteitsbeginsel – een onjuist en te veelomvattend begrip. Het oordeel van het CBE dat de hogeschool een gangbare definitie hanteert als het om verschrijvingen of omissies van kleine aard gaat, is contra legem. De stelling dat appellant op de hoogte had kunnen zijn van de verplichting om ook in de bijlage een bron te vermelden, is in strijd met de waarheid. Uit de APA Verwijswijzer van de hogeschool (hierna: de APA) volgt dat het verplicht is om in een verslag of rapport op twee plekken bronnen te vermelden, te weten in de tekst en de literatuurlijst. Appellant heeft gehandeld conform deze richtlijnen. De bijlage is geen tekst, en daar kon de bron dus niet vermeld worden. Ten onrechte heeft het CBE de omissie als fraude bestempeld. Er is immers geen sprake van (voorwaardelijk) opzet en het ontbreken van de bronvermelding heeft er niet toe geleid dat het werkstuk niet te beoordelen zou zijn. Verder is de opgelegde maatregel disproportioneel voor een dergelijke kleine omissie. Het CBE heeft niet onderkend dat de omvang en de ernst van de onjuiste bronvermelding relevante factoren zijn die meegewogen hadden moeten worden, aldus appellant.

Oordeel van het College

2.5.1. Het College stelt vast dat de WHW geen definitie geeft van het begrip “fraude” en geen verwijzing bevat naar strafrechtelijke of civielrechtelijke bepalingen voor de uitleg van dit begrip. Omdat het

instellingsbestuur van de hogeschool belast is met de uitvoering van de desbetreffende regeling in de WHW, was het bevoegd dit begrip nader uit te werken in lagere regelgeving. De hogeschool heeft "fraude" in artikel 11.10, eerste lid, van de Hogeschoolgids gedefinieerd als "elke handelen, nalaten, pogen, aanzetten tot of toelaten van gedrag dat het op de juiste wijze vormen van een correct en eerlijk oordeel over iemands kennis, inzicht, vaardigheden, of (beroeps)houding, geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt". Deze definitie is gangbaar in onderwijs- en examenregelingen van onderwijsinstellingen. Het College heeft zich reeds eerder gebogen over deze definitie en geoordeeld dat de definitie op zichzelf beschouwd binnen de grenzen van een redelijke wetsuitleg blijft (zie zaaknummer CBHO 2016/234; www.cbho.nl). Het College ziet in wat appellant heeft aangevoerd geen aanleiding om hiervan terug te komen. Door de nadere invulling van het begrip "fraude" in de Hogeschoolgids is volgens het College voldaan aan het legaliteitsbeginsel. Deze beroepsgrond faalt.

2.5.2. Tussen partijen is niet in geschil dat in de eerste bijlage van het werkstuk (Formulier Opdrachten Fictie Speeddate) een vragenlijst is opgenomen die is ontleend aan bestaand lesmateriaal, en dat daarbij geen bron is vermeld. Deze bijlage hoort bij les 4 van de door appellant ontworpen lessenreeks (Formatieve toetsing) en daar is verwezen naar de bijlage voor een beoordelingsmodel met bijbehorende vragen dat door leerlingen moet worden gebruikt. Ook in desbetreffende tekst in les 4 ontbreekt een bronvermelding, wat door appellant evenmin wordt betwist. Ook de uitkomsten van de plagiaatscanner staan als zodanig niet ter discussie tussen partijen. Het is het College duidelijk geworden dat een correcte bronvermelding van belang is voor de beoordeling van het kennen en kunnen van appellant. Een student mocht de vragenlijst voor de lessenreeks zelf ontwerpen of overnemen uit bestaand materiaal. Voor een eigen ontwerp konden extra punten worden toegekend, wat kon leiden tot een hogere beoordeling van het werkstuk. Bij de beoordeling van het werkstuk moest voor de examinerator dus helder zijn welke onderdelen in een lessenreeks zelf waren ontworpen en welke waren overgenomen uit bestaand materiaal. Om die reden was correcte bronvermelding van belang. Gelet op het vorenstaande komt het College tot de conclusie dat terecht is geoordeeld dat het ontbreken van bronvermelding moet worden aangemerkt als plagiaat in de zin van artikel 11.10, tweede lid, aanhef en onder a, van de Hogeschoolgids. Dat van de zijde van appellant geen sprake was van (voorwaardelijk) opzet, maakt dit niet anders. Het College heeft eerder geoordeeld (zie bijvoorbeeld zaaknummer CBHO2015/247.5; www.cbho.nl) dat de vraag of sprake is geweest van fraude, dient te worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven en dat de intenties van de betrokken student niet van belang zijn. Het College ziet geen aanleiding om van dit standpunt terug te komen. De stelling van appellant dat in lijn met de APA is gehandeld, volgt het College niet. In de APA staat dat het binnen de APA-verwijsstijl verplicht is op twee plekken in een verslag of rapport te verwijzen: in de tekst en de literatuurlijst. Naar het oordeel van het College valt ook de bij een les behorende bijlage onder het begrip "tekst". Daarnaast merkt het College op dat ook in de tekst van les 4 van de lessenreeks ten onrechte een bronvermelding ontbreekt. Deze beroepsgrond faalt.

2.5.3. Door het gepleegde plagiaat kon het werkstuk van appellant niet worden beoordeeld. Daarom is de opgelegde herstelmaatregel in de vorm van het ongeldig verklaren van het desbetreffende tentamen een passende maatregel. Appellant is daarnaast een sanctiemaatregel opgelegd in de vorm van uitsluiting van het eerste kans tentamen voor het vak Visie op schrijverschap. Naar het oordeel van het College is sprake van een overtreding van geringe ernst. Het gepleegde plagiaat heeft betrekking op slechts een onderdeel van het werkstuk; appellant heeft in de lessenreeks een didactisch hulpmiddel gebruikt zonder te vermelden dat het geen eigen ontwerp was. Appellant heeft dit erkend. Verder acht het College aannemelijk dat appellant niet opzettelijk heeft gehandeld. Op de zitting van het College heeft het CBE toegelicht dat het plagiaat appellant met name zwaarder verweten wordt nu hij vierdejaarsstudent is en daarom op de hoogte is dan wel zou moeten zijn van de regels inzake bronvermelding. Hoewel in de beslissing van 15 december 2021 niet tot uitdrukking komt dat het CBE dit element bij zijn afwegingen heeft betrokken, betreft het College dit wel bij zijn evenredigheidstoets. Het College is van oordeel dat in dit geval toch geen aanleiding bestond om appellant – naast de herstelmaatregel – voormelde sanctiemaatregel op te leggen. Daarbij weegt het College mee dat de overtreding op zichzelf van geringe ernst is. Dat appellant als ouderejaars goed op de hoogte had moeten zijn van de regels rond bronvermelding, maakt in dit geval niet dat de overtreding hem zwaarder zou moeten worden aangerekend. De examencommissie had naar het oordeel van het College ook kunnen volstaan met een berisping als bedoeld in artikel 11.12, tweede lid,

aanhef en onder a, van het Reglement zoals opgenomen in de Hogeschoolgids. De beroepsgrond slaagt. De sanctiemaatregel moet dan ook worden vernietigd. Het College ziet echter aanleiding om de rechtsgevolgen van de sanctie in stand te laten. Het CBE heeft er namelijk terecht rekening mee gehouden dat de sanctiemaatregel in de praktijk nauwelijks nadelige gevolgen voor appelland heeft omdat hij al een positief resultaat voor het vak had behaald en de sanctie er feitelijk op neerkomt dat het resultaat later in het registratiesysteem wordt ingevoerd. Daarmee is appelland niet onevenredig zwaar gesanctioneerd.

2.6. Het beroep is ongegrond. De beslissing van het CBE van 15 december 2021 dient te worden vernietigd, maar de rechtsgevolgen van die beslissing dienen in stand te blijven.

2.7. Het CBE dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Daarbij wordt uitgegaan van in totaal 4 punten, te weten voor het indienen van het administratieve beroepschrift, het verschijnen ter zitting van het CBE, het indienen van het beroepschrift en het verschijnen ter zitting van het College, met een waarde van € 541,- per punt voor de administratief beroepsprocedure en € 759,- per punt voor de beroepsprocedure en een wegingsfactor 1. Ook dient het CBE het door appelland betaalde griffierecht ter hoogte van € 50,- te vergoeden.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam van 15 december 2021;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van die beslissing in stand blijven;
- IV. veroordeelt het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam tot vergoeding van bij appelland in verband met de behandeling van het administratieve beroep en beroep opgekomen proceskosten tot een totaalbedrag van € 2.600,-, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- V. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Rotterdam het door appelland betaalde griffierecht ten bedrage van € 50,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. A.J.C. de Moor-van Vugt en mr. J.D. Streefkerk, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, als secretaris.